UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Visual Library

nos deus·qꝛ eũ diligim9·ſ; eõuſo idec euʒ diligim9. qꝛ ipſe
nos diligit·verũtamẽ qꝛ a pr̃e et filio habem9: ꝙ pr̃em ꝛ fili
um diligamus et de9 diligit opa ſua. ideo nos ſuos dilectoreſ
amat. Scd̃m tñ hoc ipſũ ꝙ diligit nos. amtores ſui nos nõ fa
ceret·niſi anteꝙ faceret nos amret· Alterã dilectõis rõnẽ aſſigt
ex fide: et credidiſtis: qꝛ a deo exiui: Criſo·caret apud pr̃eʒ in
terceſſionis neceſſitate perfecta de filio fides·que ꝙ a deo exierit
credit atqꝫ amat·et ꝑ ſeipſaʒ iam audiri meret·exaudicõis eñ
principiũ eſt fides. vñ ſaluatoꝛ·omnia poſſibilia ſũt credenti

N Tertio ponit ſũma fidei quo ad eternã xp̃i generatõeʒ
et tp̃alem incarnatõeʒ· ac moꝛtem ipſius·reſurrectõeʒ·ꝛ aſcen
ſionẽ: exiui a pr̃e: ſ·ꝑ eternã generatõem qui exitus eſt eter-
nus abſqꝫ vlla innouatõe·nõ eñ pr̃ ꝓceſſit filiũ· Iteʒ exiuit fili
us a pr̃e abſqꝫ ſepatione. ita eñ a pr̃e exit ꝙ fili9 eſt in pr̃e et
pater in filio· Iteʒ exiuit abſqꝫ diminutõe. qꝛ ſic non exit filius
a patre. ꝙ aliquid diminuat̃ a patris ſubſtantia. ſ; tota ſubſtã
tia eſt in patre. tota ĩ filio nec ampli9 in duobꝰ ꝙ̃ in vno· vñ.
Hylari9·6·de tri·non ꝑ ꝯſuetudinẽ humani ꝑtus deus ex deo
naſcit̃·cuius a deo exitio potius ꝙ̃ ꝑtus ẽ· eſt eñ vn9 ex vno
non eſt poꝛtio·nõ eſt defectio·non eſt diminutio·nõ diriuatio
non ꝓtenſio·nõ paſſio·ſ; viuentis nature ex viuente natiuitaſ
deus ex deo exiens eſt·non creatura in dei nomẽ electa nõ vt
eſſet cepit ex nihilo. ſ; exijt amanente. et exijſſe ſignificatõem
habet natiuitatis·nõ habet inchoationis. Deinde tangit fideʒ
incarnationis: et veni in mũduʒ: carnem aſſumendo ex virgi
ne· Io·primo· In ꝓpria venit Deinde tangit paſſionis et reſur
rectionis fidem: iterum relinquo mundũ: moꝛiens enim reliquit
mundum·quia vitam humanam non habuit·reſurgens etiaʒ
reliquit mundũ·qꝛ et ſi viuebat habens vitam coꝛpaleʒ ꝛ ſen
ſibilem. vita tñ illa erat ſepata a vita ꝯmuni hominuʒ· Deinde
tangit fidem aſcenſionis: et vado ad patrem: iuit enim ad pa
trem in aſcenſione. quando fuit aſſumptus in celum et ſedet a
dextris dei· Mar·16

Tertia pars·

Ertio cum dicit̃ Dicunt ei tangitur deuota fidei con
feſſio. vbi tria facit·ꝑmo ponit̃ reſponſio diſcipulo
rum: Dicũt ei diſcipuli: eius: ecce nũc palaʒ loque
ris: ꝑmo locutus fuerat xp̃us palaʒ·i·publice. Io·18
Ego palã locut9 ſũ mũdo ego ſemꝑ docui in ſynegoga ꝛ in tem
plo. quo oẽs iudei ꝯueniũt· ꝛ ĩ occulto locut9 ſũ nihil. nũc vo
loq̃bat̃ xp̃s palaʒ·i· clare ꝛ apte. eccle·39·ipſe palã faciet diſci
plinã doctrine ſue: ꝛ ꝓurbiũ nullũ dicis: ꝯſuetudo eſt amicoꝛ

vt ab inuicē recedentes abſq̄ vlla v̓borū duplicitate ſibi mutuo
corda manifeſtēt· qđ obſeruauit xp̄s· recedens a diſcipulis· vn̄
ſine ꝓuerbio eis loq̄bat̃ in hoc qđ palā dixit deū p̄rem diſci-
pulos amare· ⁊ qđ a deo exierat et venerat in mūdū· Scđo ꝓ
fitent̃ ſapiam xp̄i· q̄ dei filio appropriat̃: nūc ſcim⁹ q̇a ſcis oīa.
reuera ſcientie ſignū eſt clare ⁊ lucide loqui· vt poſſit aliq̇s do
cerere· ſapie· 9· Emitte ſapiām tuā dn̄e de celis ſanctis tuis. et
de ſede magnitudinis tue. vt mecū ſit ⁊ mecum laboret· ⁊ ſciā
quid acceptū ſit apud te· ſcit em̄ omnia ⁊ intelligit· et non eſt
opus tibi· vt quis te interroget: q꞉ anteq̄ꝫ interrogetur· nouit
quid interrogare velint· neq̄ em̄ interrogatiōibꝫ fiunt nō deo
corda hoīm· q꞉ ſcit omīa · etiā anteq̄ꝫ fiant· Tertio ꝓfitēt̃ xp̄i
diuinā genarac̄oem: in hoc credim⁹: q꞉ a deo exiſti: q꞉ ſol⁹ de
us ſcit occulta cordiū· ⁊ ꝓprie iſta noticia filio dei appropriat̃
quid ſapientia dei patris occulta eternum verbum naſcitur

In aſcēſiōe dn̄i Introductō Sermo xlvii.

Ecūbentibꝫ· 11· dſcipulis apparuit illis iheſus·
et exprobrauit incredulitatē eorum ⁊ duritiā
cordis. Mar· 16· hoc idem habetur Luc· 24·
· aſcēſur⁹ xp̄s ad p̄rē mādauit diſcipulis dicēs
Eūtes in mūdū vniūſū p̄dicate euāgeliū oī creature hac vero
die caritati vr̄e nō aliud euangeliū p̄dicare intendim⁹· q̄ꝫ glo/
rie aſcenſionis dn̄ice· ipſe igit̃ qui p̄dicationis dedit mādatū di/
gne nobis de ſeipſo loqui ꝯcedat. qm̄ vt verbis vtar Auguſti
non de aliquo loq̄mur vobis· niſi de illo qui modo ex euange-
lio loq̄bat̃ nob̄ oībꝫ· ipſe ergo ſit auctor nr̄i ſermonis· qui eſt
largitor nr̄e ſalutis· q̄ vt nobis ꝯcedat v̓ginis mr̄is ei⁹ ſuffra/
giū ſalutac̄oe āgelica hūilit̃ iplorem⁹ dicētes· aue maria gra-
tia plena ⁊c·

Prima pars

Ecumbentib⁹ vndeci diſcipulis ⁊c. qn̄ p̄rem familias
contingit ad alterā regionē tranſire· tūc mādata ꝓpo-
nit ſeruis ſuis qualiter domum ſuam et familiam cete/
raq̄ꝫ omnia vſq̄ꝫ dū venerit debeāt gubernare· ſalua-
tor igit̃ nr̄ hodierna die celeſtē regionē aſcendens: fideliumq̄ꝫ
familiā relinq̄ns in terris· dedit p̄cepta diſcipulis· vt ꝓ multi-
plicando fidelium nūero· vbiq̄ꝫ terrarū ipſius nomē diuulgarēt
de quo agitur in p̄nti euangelio. qđ diuiditur in tres ꝑtes· In
p̄ma namq̄ꝫ oñditur quib⁹ verbis ante ſuam aſcenſionē criſtus
fuerit diſcipulos allocutus amicabiliter ⁊ gratioſe Secūdo qūo
in celū fuerit aſſumptus mirabiliter ⁊ glioſe· ibi· ⁊ domin⁹ q̇dē
iheſus ⁊c· Tertio qūo ꝑ diſcipulos ſermo ipſi⁹ fuerit ꝯpletus ſe

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN